

formeent at vide — hvad han forøvrigt ogsaa under Discussionen allerede havde antydet — to Ting, som senere ved Conference med den høitærede Indenrigsminister af denne bleve fuldstændig bekræftede. Den ene er, at Veien fra Skibbroen og indtil den egentlige Landevei til Odense, ikke blot gennem Nyborg By, men over hele Fæstningens Terrain og et godt Stykke hiinsides det, allerede nu er Landeveisgade, og den anden er, at den Bestemmelse om, hvad der nu herefter skal være og behandles som Landeveisgade, som efter Betanordningen vil være at tage af Indenrigsministeren, endnu ikke er given. For ikke at misforstaaes maa jeg bemærke, at det er mig aldeles klart, at ved en Sag som denne maa der være saa mange Spørgsmaal at overveie og saa mange Betænkninger og Erklæringer at indhente, at der ikke heri ligger den mindste Behreidelse mod den ærede Indenrigsminister; men Factum er, at med Hensyn til dette nye Forhold, som her er indtraadt — som, vel at mærke, ikke blot er exceptionelt, men som derhos heller ikke vil kunne gjentage sig — behøver man ikke at tage sin Tilflugt til Analogien af Veilovens Grundfæstninger. Hvor Grændsen er her, det behøver man ikke at udfinde gennem en analogisk Anvendelse, da Indenrigsministeren har Bestemmelsen deraf fuldstændig i sin Haand. Men der er nu, efter hvad der nu er oplyst og erkjendt af den høitærede Minister, slet ikke Tale om at sætte nogen Grændse; thi det Hele, forsaavidt Fæstningen har havt dermed at gjøre, er Hovedlandeveisgade, og Spørgsmaalet vil saaledes ved den endelige Dpgjørelse være i høi Grad simplificeret. Som Følge deraf har den høitærede Indenrigsminister naturligvis ikke kunnet have nogen Betænkelse ved, at det i Lovudkastet udtales, at Gaden skal afleveres af Krigsministeriet i den Stand, hvori den nu er, og jeg skal herved bemærke, at derefter er Sagen stillet fuldkommen paa samme Maade, som i Betanordningen er bestemt med Hensyn til Hovedlandveienes Overgang til Amtet og Vedligeholdelse i den Stand, hvori de modtoges, hvilket naturligvis ikke udelukker, at der kan foretages Forbedringer ved dem med alle Bedkommendes Samtykke, men

som derimod udelukker, at der i denne Henseende kan stilles større Fordringer. Paa denne Maade vil dette Veistykke altsaa blive vedligeholdt saaledes, som Hovedlandveisgader skulle vedligeholdes, det vil sige, bestyres af Amtsrådet, og Udgiften dertil dækkes halvt af Amtsrådet og halvt af Kjøbstadcommunen, og med Hensyn til det Punkt have vi ikke fundet Betænkelse ved i Loven at optage Noget, der var nævnt i Udkastets Motiver, nemlig Spørgsmaalet om Reenholdelse og Belysning, som indtil nu har paahvilet Krigsministeriet, men som der ikke kan være Tale om nu enten for en Deel eller for det Hele at lægge over paa Amtsrådet. Endelig have vi, foranledigede ved Indenrigsministerens Uttringer under Sagens 2den Behandling, foresaaet tilføjet: „Til Gadens Forlæggelse“ — det vil sige til Anlæg af et nyt Veistykke i en anden Veistrie, hvad der baade i Udvalget og under Forhandlingerne blev paavist at kunne være hensigtsmæssigt — „udkræves saavel Amtsrådets som Byrådets Samtykke“. Jeg anseer dette Spørgsmaal i Grunden for fuldkommen afgjort fra det Dieblik, den skal behandles som en Landeveisgade; thi medens der kan være stor Tvivl om, hvorvidt Indenrigsministeren har en saadan Bemyndigelse med Hensyn til Landeveie som den, han gjorde Paastand paa, troer jeg i alt Fald, at Alle ville være enige om, at med Hensyn til Landeveisgader har han den ikke. Han kan ikke, fordi han finder, at en Landeveisgade er for smal, fordre, at den ene Side af Huusrækkerne skal sloifes, og Grunden udlægges til Gade. Det er kun gennem langsomme Forhandlinger, gennem Expropriationer og Handeler, at der af og til kan udføres enkelte Forandringer ved Landeveisgaderne. Altsaa den Frygt, som der næredes for de glubste Fordringer, som Indenrigsministeriet multigtvis kunde stille, naar Strækningen var Landevei, gjælder ikke, naar det er givet, at den er Landeveisgade; men i alt Fald maa dette bortfalde, naar det udtrykkelig siges, at Fordringerne indskrænktes til, hvad der kræves til Gadens Vedligeholdelse i den Stand, hvori den afleveres. Da nu Veien har en passende Brede og er meget god Broregning paa hele Strækningen, vil der foreløbig kun